

maa foregaa, til Tiden mellem Kl. 6 Morgen og Kl. 8 Aften, da har man derved troet at stille sig gunstigere ligeoverfor de unge Arbejdere (den i denne Henseende meget strenge, engelske Fabriklovgivning tilstedes kun Arbejde fra Kl. 6 Morgen til Kl. 6 Aften) end om man havde indrømmet det større Spillerum, der tilstedes af den tydske og endnu mere af den svenske Lovgivning. Den i Slutningen af § 2 optagne Bestemmelse, at intet Barn, som har arbejdet før Kl. 12 Middag, maa arbejde efter samme Dags Eftermiddag Kl. 2, tjener til at sikre, at Børnene virkelig kun anvendes til Halvdagsarbejde, og at der lægges den fornødne Tid til Skolegang, jfr. § 10 i det Følgende.

ad § 4.

Man har ikke anset det hensigtsmæssigt i selve Loven at angive de Fabrikationer, i hvilke det af Helbreds hensyn bør forbydes Arbejderne at indtage noget Maaltid i noget af Fabrikationsrummene, hvad enten der arbejdes paa den Tid eller et (som saadanne angiver den engelske Lovgivning Svovlstiftfabrikker, Glasværker og Leertøisfabrikker). Man har nemlig anset det for tilstrækkeligt at foreskrive, at den her nævnte Bestemmelse er en ligefrem Følge i de Tilfælde, hvor Indenrigsministeren ifølge § 8 forhøjer Arbejdsalderens Begyndelsesgrænse, hvilket netop vil ske ligeoverfor de Fabrikationer, som ere mest skadelige for Sundheden, og hvor Lokalerne derfor ogsaa maa anses mindst egnede til uafbrudt Ophold hele Arbejdstiden.

ad § 5.

For at forhindre, at Misbrug indsnige sig med Hensyn til Reguleringen af Klokkeslettet for Arbejdstider og Maaltider, er det paabudt, at et Uhr altid skal findes for at tjene til Regulator for Arbejdet, forsaavidt ikke et i Nærheden værende offentligt Uhr, f. Ex. et Sernbanuhr, Kirkeuhr, efter Tilsynets Skøn kan træde i Stedet, samt at Arbejdstidens Begyndelse og Ophør skal findes opslaaet i Fabrikken eller Værkstedet, hvorfra det dog er anset naturligt at undtage de smaa Værksteder, som ikke tælle 10 Arbejdere.

ad § 6.

Det i denne § optagne Forbud mod Arbejde paa Søn- og Helligdage stemmer ganske med den tydske Lovgivnings Forskrifter i saa Henseende (Gewerbeordnung 1869 § 129), medens vor Helligdagsanordning af 26de Marts 1845 ikke indeholder noget tilsvarende Forbud. Den engelske Lovgivning forbyder ligeledes udtrykkeligt Arbejde paa Søndage og paabyder dernæst, at der skal tilstaaes Arbejderne et vist Antal Fridage i Aarets Løb (otte halve eller et tilsvarende Antal hele); men i denne Henseende er der ikke fundet Anledning til her at give en tilsvarende Forskrift, da Helligdagenes Antal indenfor Søndagen hertil Lands er betydelig større end i England.

ad § 7.

Da Sammenarbejde mellem halvorne Piger og Arbejdere af mandligt Køn, saaledes som det finder Sted paa mange Fabrikker, vistnok har sin store Fare for Sædeligheden, har man anset det rettest ved denne § at paabyde en Sondring i den nævnte Henseende, saavidt Arbejdets Bessaffenhed og Pladsen tillader det; om disse Betingelser paa det enkelte Sted ere tilstede, vil det nærmere være det nedenomhandlede Tilsyns Sag at afgjøre.

ad § 8.

So dybere Aldersgrænser for Børnenes Arbejde i det Hele taget sættes, desto større Anledning vil der være til særlige Bestemmelser for Arbejdet i saadanne Grene af Industrien, der medføre særlige Farer for Arbejdernes Helbred. Det er derfor ved den engelske Lovgivning forbudt at anvende Børn under 11 Aar til Eltning i Metalvarefabrikationen eller til Svølsøverskæring, Børn under 12 Aar i nogen Del af et Glasværk, hvor Glaset smeltes eller koles, Drengene under 10 Aar og Piger under 16 Aar i noget Teglværk. Tilsvarende Bestemmelser kunne selvfølgelig ogsaa være ønskelige for den danske Industries Bedkommende, og foruden i de anførte Industrier vistnok tillige ved Svovlstiftfabrikationen og ved lignende kemiske Processer; men da man